

Hvor er beredvilligheden til at oplyse om, hvad den danske regering har sat i gang i Byudvalget? Hvor er beredvilligheden til at oplyse, at vi har afsat 1,6 mia. kr. til at tage fat på de byudviklingsproblemer, vi godt ved er i Gjellerup-parken i Århus, i Københavns Kommune, i omegnskommunerne, i hovedstadsområdet. Vi ved det godt.

Vi kender jo godt alle sammen problemerne i folkeskolerne. Vi ved jo godt alle sammen, at der er bykvarterer og boligkvarterer, der skal tages hånd om, og det gør vi. Men hvor er beredvilligheden til at lade være med at sammenblende tingene, til at lade være med at skabe en ubegrundet frygt i befolkningen?

Den beredvillighed er der ikke fra V og K og slet ikke fra Fremskridtspartiet. Det sidste havde jeg nu heller ikke ventet. Men den er der fra Socialdemokratiet, fra Det Radikale Venstre, fra CD og fra regeringspartierne som helhed, og jeg glæder mig over at konstatere, at den er der fra SF og fra Enhedslisten.

Jeg vil gerne sige meget klart i dag: Regeringspartierne og disse to partier, SF og Enhedslisten, insisterer på oplysning, reel oplysning, og insisterer på at tage fat på de reelle problemer i dagligdagen i skoler og i bykvarterer, når det gælder indvandrere og andre flygtningegrupper. Det vil vi tale med kommunerne om, og det gør vi.

Men den samme gruppe af partier insisterer også på, at vi ikke blander den debat og det arbejde sammen med de bosniske krigsflygtninge. Og vi afviser V's og K's og Z's forsøg på at sprede unødigt frygt og intolerance i befolkningen. Derfor vil jeg gerne sige til Venstre og De Konservative lige så klart: Disse to partiers initiativ anser jeg for at være rent taktisk bestilt, hvilket grænser til politisk kynisme.

Man bruger bosniske familier, som er flygtet fra krigen, i et rent indenrigspolitisk opgør og spil. Til dette vil jeg gerne sige: Det vil ikke lykkes! Hvis man fra Venstres og De Konservatives side tror, at man generer Socialdemokratiet med et sådant udspil, så tager man fejl. Socialdemokratiet i Danmark vil aldrig ryste på hånden, når det drejer sig om spørgsmål om humanisme og menneskelighed i forhold til flygtninge, der er kommet her til landet.

Jeg har set, at der er folketingsmedlemmer her i salen i dag, der indimellem har haft travlt - det kender vi alle til - med at skrive julekort til familie og slægt og venner her i Danmark. Det er et sundt og et godt menneskeligt træk. Men

må jeg endnu en gang minde om, at det sker samtidig med, at vi her i dag hører det dårligste budskab, det mest umenneskelige budskab, det mest taktiske og kyniske budskab, jeg længe har hørt givet til den danske befolkning og til krigsflygtningene. Jeg går ud fra, at man har en anderledes smag i munden i dag, end da man skrev julekort på samme tid sidste år.

Jeg vil slutte for min part med at sige, at regeringen og jeg har ét eneste budskab til de bosniske krigsflygtninge i landets asylcentre, og det er: I kan være trygge! I vil blive behandlet ordentligt og menneskeligt her i landet - det land, I er flygtet til! Derfor bliver den lov, som nu bliver udsat et par dage, gennemført som det første i januar i det nye år. Det skal være mit budskab til de bosniske flygtninge i Danmark.

(Kort bemærkning).

Hans Engell (KF):

Der har i formiddagens løb været stillet en række spørgsmål også til mig. Dem vil jeg vende tilbage til og besvare på et senere tidspunkt, men det, der kalder mig på talerstolen nu, er statsministerens indlæg.

Statsministeren overser jo i sit indlæg fuldstændig, at den lov om midlertidig opholdstilladelse, der blev vedtaget i Folketinget i den daværende regerings tid, blev båret igennem i et samarbejde mellem de nuværende regeringspartier, Venstre og De Konservative efter et omhyggeligt og omfattende forhandlingsforløb, hvor vi alle gav os tid, fordi vi vidste, at dette var en sag, der havde kolossal betydning for det danske samfund.

Denne gang har vi oplevet en regering og en indenrigsminister, som jo ikke har ført reelle forhandlinger med de to partier, der i sin tid som regeringspartier bar loven igennem. Man valgte at satse på et samarbejde med SF og Enhedslisten. Jeg siger velbekomme.

Det siger jeg, fordi jeg gerne vil minde statsministeren om, at statsministerens egen partifælle borgmester Thorkild Simonsen sammen med andre borgmestre har peget på det helt konkrete og rigtige, nemlig at det i vid udstrækning er i kommunerne, udmøntningen af denne lovgivning skal praktiseres. Det er kommunerne, der sidder med de praktiske vanskeligheder, når det gælder om at tage imod og sikre de 18.000 asylsøgere, der er her i landet.

Hvordan forestiller statsministeren sig at det skal kunne gøres, hvis han og hans regering vælger at føre politik sammen med SF og